

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Rutha

urn:nbn:de:bsz:31-102436

SENTENTIA.

Præstantes viri, licet eis in præsentia non
egeas, retineri debent in casus futuros.

R V T H A. Ruth. 1.

ARGUMENTVM.

Noemim ex Moabitica discedentem in
Israeliticam terram, quamvis dissidentem,
comitatur præ eius amore Rutha eius, quon-
dam nurus.

Noemis, Rutha, & Orpha
eius nurus.

Postquam Deus cepit misericordiam sui po-
puli (ut accepimus) eumq; leu: uit fame, que-
coegerat me et meum uirum et liberos, cōfugere
huc ad Moabitas, iam nihil est quod uelim: diutius
agere in regione aliena. Sed uobis, meæ nurus cha-
risimæ, censeo redeundum suam cuique in domum
patriam, postquam estis priuatæ uiris. Iam satis me
comitate estis. Itc sane secundo Deo, quem precor
ut uobis repēdat pietatē, qua usæ estis. in mortuos
nisi benefa-
tiendo pro-
tector mortu-
os, filios me-
os, maritos
uestros. **R.** Videlicet
et in me. Det in quam uobis Iou:a, ut nanciscamini
quietem suū utraq; apud maritum. Amplexinimi
me, charissimæ coniuges meorum olim filiorum.
R. Heu nos miseris, siccine disiungimur à te? Ah
non fiet, suauissima socrus: quin ibimus tecum ad
tuos pœpulares. **H.** Nihil opus est, meæ filiolæ: an
putatis

LIBER I.

7°

putatis me adhuc utero edituram filios, qui futuri
 sint uobis uiri? Reuertimini potius me & filiolæ, abi-
 te. Nam ego quidem grandior sum, quam ut sim
 apta uiro. Sed singite non adesse spem, meq[ue] tradi
 uiro, uel in proximam noctem, filiosq[ue] gignere: an
 estis expectaturæ, donec adoleuerint? poteritis ne
 tardiu durare sine uiris? Non ita, filiolæ: parentum
 est necessitat. Equalem ualde angor uestro disces-
 su, sed nolo repugnare urgenti Deo. o. Vera præ-
 dicat: melius est reuerti. n. Sapis, amplectere me.
 Vale, mea quondam nurus. o. Vale & tu, mea
 quondam socrus. n. Vides Ruiha, ut tua fratria
 repeat patriam, & deos penates? Quid apud me
 heres? reuertere una cum ea. r. Ne me urge de te
 relinquenda. Nam quod tu cunque ibis, ego ibo: ubi
 tu commoraberis, ego commorabor. Cōmuniſ mi-
 hi tecum erit populus, cōmuniſ Deus. Tecum una
 moriar, tecu una humabor: ita omnino statui. Atq[ue]
 ita mihi habeam iouam propitiū, ut b[ea]tuna mors est
 me à te separatura. n. Postquam ita animum ob-
 firmasti, nolo improbius obſistere tuo studio. Ea-
 mus ſanè, Deo bene fortunante.

SEN TENTIA.

Beati qui Deum, Deiq[ue] populum antepo-
 nunt & parentibus & patriæ. Eos Deus largè
 remunerabitur.

BOOZVS. Ruth. 2.

e 4 ARGV-

b nihil a
mors.